

[Stensballe.]

i betænkningen. De er fyldestgørende. Jeg personlig hilser det med stor glæde, hvis denne ændring kunne gennemføres.

Ændringsforslag nr. 8 mener jeg i og for sig ikke behøver nogen motivering.

Ændringsforslag nr. 9 er stillet med henblik på at anvende almindelig juridisk sprogbrug.

Endelig har der angående § 19 været et samråd med udenrigsministeren, og ministeren har under dette samråd afgivet en udtalelse, som er optrykt i betænkningen, og som udvalget ganske kan tiltræde.

Jeg har hermed gjort rede for de stillede ændringsforslag. Men jeg vil dog gerne udtale, at udvalget indgående har drøftet § 64, stk. 2. Der har i udvalget været megen ængstelse for, at Højesteret skulle blive overbelastet, hvis bestemmelserne i § 64, stk. 2, bliver ført ud i livet. Man nærede også ængstelse for, at der slet ingen nye forvaltningsdomstole ville blive oprettet, hvis denne opfattelse viste sig at være rigtig. Man har imidlertid ikke kunnet nå til en anden formulering i udvalget, hvorved Højesteret ville kunne skærmes bedre, og da justitsministeren har kunnet modtage det forslag, der er blevet stillet i folketinget, har udvalget akkviesceret derved.

Udvalgets betænkning ledsages af to særbetænkninger, en fra venstres medlemmer og en fra det konservative folkepartis medlemmer, og jeg skal henvise til disse to udtalelser. Venstres særudtalelser slår fast, at dets medlemmer principielt er tilhængere af tokammerssystemet i moderniseret skikkelse, således som der i udtalelsen er redegjort for. Jeg vil gerne tilføje, som jeg udtalte ved første behandling, at jeg har været med i forhandlingerne om et tokammerssystem i 7 år i forskellige udvalg. Jeg nævnte også, at der fra venstres side var stillet ændringsforslag i disse udvalg, men at der ikke var den tilstrækkelige interesse for dem, så man kunne komme videre. Jeg sagde også, at der måske havde været muligheder for gennemførelse af noget lignende som i forslaget af 1939, men stillet deroverfor foretrak jeg et etkammer med tilstrækkelige sikringer mod pludseligt opståede stærke folkestemningers indflydelse på rigsdagen.

I det konservative folkepartis udtalelse i betænkningen — en udtalelse, som jeg iøvrigt ikke ellers skal komme ind på — står der, at partiet kunne have tænkt sig

en tokammerordning i lighed med den, der rummedes i grundlovsforslaget af 1939. Vi for vort vedkommende har hele tiden sagt, at vi ikke kunne gå med til en ordning i lighed med 1939-ordningen. Det har vi stået fast på og står fast på. Jeg vil også tilføje, at alene dette, at denne ordning een gang er blevet stemt ned ved en folkeafstemning, bevirker, at jeg i hvert fald ikke, og jeg tror ingen i mit parti, turde gå med til at genoptage den og bringe den ud til ny folkeafstemning. Mon ikke resultatet ville blive akkurat det samme?

Den højtærede statsminister har stillet 2 ændringsforslag, forslag, som statsministeren her har gjort rede for. Det drejer sig om tronfølgeoven og om folkeafstemningen vedrørende valgretsaldere. Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen har også stillet et ændringsforslag, nemlig til § 90. Jeg vil gerne herfra anbefale, at tinget stemmer for de to af den højtærede statsminister stillede ændringsforslag og imod det af det ærede medlem hr. Chr. Nielsen stillede ændringsforslag. Iøvrigt anbefaler jeg naturligvis, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 2—9, og at man, såvidt man finder det rigtigt, også stemmer for det ændringsforslag under nr. 1, der er stillet af et flertal.

Halfdan Hendriksen: Efter at udvalgets ærede ordførere har redegjort for de stillede ændringsforslag — herunder også for det af et flertal stillede ændringsforslag, der går ud på igen at give den lovgivende forsamling det navn, der oprindeligt stod i forslaget, da den højtærede statsminister fremsatte det i det andet høje ting, men som man der ændrede til sit eget navn, folketinget —, har jeg kun en enkelt eller nogle få bemærkninger at fremsætte.

Jeg vil gerne netop med hensyn til navnet henvise til mine udtalelser ved sagens første behandling og af de grunde, jeg dengang fremhævede, anbefale tingets ærede medlemmer at stemme for dette ændringsforslag, således at navnet på den lovgivende forsamling bliver rigsdagen.

Iøvrigt havde jeg ikke tænkt mig at fremsætte flere bemærkninger udover at henvise til betænkningen og de udtalelser, min gruppe der har anført, fordi det forekom mig unødvendigt at gentage, hvad der allerede er sagt ved tidligere lejlighed, eller at oplæse betænkningens indhold. Jeg vil dog gerne i anledning af de bemærkninger,